

תת"ע 7303/08/18 - מדינת ישראל נגד אבו אלמאדי עימאד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 7303-08-18 מדינת ישראל נ' אבו אלמאדי עימאד
בפני כבוד הסגן נשיאה אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אבו אלמאדי עימאד

הנאשמים

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסה לו עבירה בניגוד לתקנה 54(א) בתקנות התעבורה.

בהתאם לעובדות כתב האישום נהג הנאשם ביום 4.2.18 רכב במהירות של 106 קמ"ש מקום בו המהירות המותרת היא 80 קמ"ש.

הנאשם לא חלק על הטענה כי נהג רכב במקום ובזמן המתוארים בכתב האישום, לטענתו נסע במהירות המותרת במקום (80 קמ"ש) ובמהלך נהיגתו במקום עקף אותו רכב אחר באופן בו אותו הרכב הוא אשר נמדד.

מטעם המדינה העיד השוטר רוני שרייבמן (להלן: ע.ת. 1) אשר הפעיל בפרשה זו מכשיר מסוג "דבורה" אתו נמדד הנאשם.

בתשובתו לאישום לא חלק הנאשם על אמינות המכשיר המודד ולא על תקינותו.

מטעם המדינה הוגשו (במסגרת ת/4) כל נתוני המדידה והבדיקות שעבר מכשיר ה"דבורה" בפרשה זו.

כל תוצאות בדיקות התקינות והכילול שעבר המכשיר המודד בפרשה זו נמצאו תקינות לחלוטין והנאשם לא חלק בשום שלב על נתונים אלה.

הנאשם טען מיד כאשר נמדד בפני השוטר כי רכב אחר עקף אותו (טענה עליה חזר גם בפני במהלך המשפט) אך טענה זו הוכחשה חד משמעית על ידי ע.ת. 1 שהעיד כי הרכב הנמדד היה בודד בכיוון נסיעתו - ראה עמוד 4 לפרוטוקול שורה 7.

תמיכה נוספת לעדותו של ע.ת. באשר להיות הרכב הנמדד בודד על הכביש הוגשה בת/3 עת רשם השוטר ע.ת.1 את הדברים הבאים: "רכב הנאשם נסע לכיוון צפון בודד לחלוטין בכביש".

עדותו של ע.ת.1 הייתה מסודרת מאד, כך גם רישומיו במסמכים ת/1 עד ת/4.

לא מצאתי בעדותו של ע.ת.1 כל סתירה אל מול המסמכים שהוגשו מטעמו והוא השיב לכל השאלות שנשאל על ידי הנאשם ללא כל היסוס.

ביחס לנאשם, אשר בחר להעיד, טען הוא שוב כי עת נמדד על ידי ע.ת.1, עקף אותו רכב אחר שככל הנראה שיבש את מדידתו.

הנאשם טען כי ברכבו איתו היו עוד שלושה נוסעים אחרים ובפני השוטר טען כי כל מהלך האירוע צולם במצלמת דרך. בסופו של יום הגיע להעיד בפני רק נוסע אחד מרכבו, ואילו סרט מצלמת הדרך אשר תיעד לכאורה את הרכב העוקף, לא הוגש ולא הוצג על ידי ההגנה.

לשאלת התביעה מדוע לא הציג הנאשם את ה"ראייה המזכה" לכאורה שבידיו, השיב הנאשם:

"זה לא היה רכב שלי, זה רכב של החברה שאני עובד בה. אני החזרתי את הרכב לחברה וזה הטעות שלי, אני לא יכול להשיג את הסרט שהיה מצולם באירוע".

הנאשם לא הסביר בדבריו איזה רכב עקף אותו, אך טען בעדותו כי בשעת רישום הדוח 17:07 יוצאים העובדים לביתם והמדובר בשעת עומס. בעמוד 5 לפרוטוקול טען בשורה 31 - "כן, היה עמוס".

חברו לעבודה של הנאשם, עד הגנה 1, מר סלמן אבורמדי, טען גרסה שונה מגרסת הנאשם בשתי נקודות:

ביחס לסרט האירוע, טען עד זה (שלא נהג כלל ברכב) כי הוא פנה ל"בעל הבית" של הרכב וביקש ממנו את סרט האירוע אך זה סירב לתת אותו.

הנאשם לא העיד בעניין זה מילה, ולמעשה זו הפעם הראשונה בה טוען מעורב בפרשה זו כי נעשתה פנייה לבעל הרכב כדי לקבל את סרט האירוע.

הנאשם עצמו לא פנה לבית המשפט בבקשה לזמן את בעל הרכב לעדות, או לקבל צו לפיו יימסר לו הסרט המתעד את האירוע.

בניגוד לנאשם שטען כי הכביש במהלך האירוע היה עמוס בשל יציאת עובדים ממקום העבודה, טען עד ההגנה של

הנאשם הפוך לחלוטין: לטענתו העובדים יוצאים בין השעות 15:00 ועד 16:00 ולמעשה בשעה 17:00 אין על הכביש כמעט תנועה ואין כל עומס.

המדובר בסתירה מוחלטת לגרסת הנאשם בתיק.

כאשר התבקש הנאשם עצמו להבהיר את תגובתו לשוטר לפיה נהג במהירות של 90 קמ"ש, טען הנאשם כי לא הגיב כלל לנושא המהירות והמספר 90 מתייחס לכביש בו נהג.

הנאשם לא הצליח להסביר מדוע בחר להתייחס למספר הכביש (בעצמו או באמצעות חברו) בתגובה לטענת השוטר כלפיו כי נסע מהר.

הנאשם לא הכחיש כי מהירות הרכב כפי ש"ננעל" בצג הדבורה הוצגה לו וכי צג המהירות הראה על מדידה של 111 קמ"ש (לפני הפחתת 5 קמ"ש).

דין והכרעה -

לעומת מערך ראיות מושלם אותו הציגה המדינה, לא הציגה ההגנה כל ראיה מהותית הסותרת את ראיות התביעה.

בע"פ 437/82 אבו נגד מד"י, לז (2) 97 נקבע: "הלכה פסוקה היא, שהימנעות מהזמנה לעדות של עד הגנה, אשר לפי תכתיב השכל הישר עשוי היה לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה, שדבריו היו פועלים לחיזוק הגירסה המפלילה בה דוגלת התביעה."

עם זאת - אי העדתו של עד הגנה איננה כשלעצמה מאשרת את גירסת התביעה והכל כפוף לנסיבות המיוחדות של העניין ולהסבר לאי ההעדה. (ע"פ 677/76 גסאן עבדל חי נגד מד"י).

ע"פ 728/84 חרמון נגד מד"י, מא (3) 625 : "כידוע, הלכה פסוקה היא, שהימנעות מלהביא ראיה מצויה ורלוונטית מובילה למסקנה שאילו הובאה היא היתה פועלת לרעת אותו צד שנמנע מהגשתה, ועל כן הימנעות מחזקת את ראיותיה של התביעה"

הנאשם לא מסר כל הסבר ממשי באשר להימנעותו מהעדת שני נוסעים נוספים ברכבו כעדי הגנה.

לא התרשמתי כי הנאשם עשה כל שביכולתו כדי להגיע לסרט אשר תיעד לדבריו את האירוע.

בית המשפט לא התבקש לזמן את אותו אדם איתו לכאורה שוחח חברו של הנאשם (ע.ה 1), ולמעשה נמנע הנאשם ולהציג ראיה מרכזית אשר אמורה הייתה לזכותו בפרשה זו.

לעומת עדותו של הנאשם וחברו אשר לא נתמכה בכל ראייה חיצונית, כאשר בין עדויות אלה נמצאו סתירות ככל שהדבר קשור לעומס התנועה במקום, הציגה התביעה בדיקה מסודרת של מכשיר ה"דבורה" לצד מערך ראיות שאין בו כל ליקוי או פגם מהותי.

השוטר (ע.ת. 1) ביצע הפעלה תקינה של מכשיר ה"דבורה".

כל בדיקות תחילת המשמרת וסיומה נמצאו תקינות.

השוטר הוסמך להפעלת המכשיר כדין (נרשם מפורשות בת/4)

המהירות קובעה והוצגה לנאשם בשטח.

במהלך המדידה נשמע צליל דופלר יחיד, מה שמחזק את העדות של ע.ת. 1 לפיה הרכב הנמדד היה בודד.

השוטר עמד על עדותו די הרכב הנמדד היה בודד בשעת נעילתו.

לא מצאתי כל ראייה ממשית שהציגה ההגנה המערערת ולו כספק סביר את ראיות התביעה.

בנסיבות המתוארות לעיל אין לי אלא לקבל את ראיות התביעה ככאלה המבססות את האישום מעבר לכל ספק סביר.

אני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' שבט תשע"ט, 09 ינואר 2019, במעמד הצדדים